עלון מס' 433 | פרשת חיי שרה | חשון תשפ"ז

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

דבר המערכת

יצחק קראו שדה... בשדה הזו זורעים נצח...
האם יש תאריך ל-רינה יקצורו??

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב... ואז!!! אז לראשונה רבקה ראתה אותו... המפגש הראשון בין יצחק לרבקה היה לא פחות ולא יותר ב-שדה!!! ושם הם גם נשארו...

יצחק קראו שדה... העבודה של יצחק בבית חיינו היה בחינה של שדה... ורבקה ? ! ? מה המשבצת שלה בשדה?? להיות 'רבקה' כידוע: כשחז"ל רוצים לומר שוורים שחורשים בשדה, השם של המלאכה הזו היא 'רבקה'!!! יצחק ורבקה חורשים, זורעים ונוטעים בנתוני שטח של שדה... לא קל לעבוד בשדה... בעצם לא מדויק!!! כי תלוי... תלוי מה אתה זורע בשדה, מילא אתה זורע חצילים וגמבה... זה עניין של חודש חודשיים ואתה כבר רואה תוצאות בשטח... אבל כשזורעים תבואה ? ! ? הלוך ילך ובכו נושא משך הזרע... כשהשור חורש וזורע הוא הולך ובוכה... כי הוא פוגש שדה מרוקנת ושוממה... אין שם כלום... כי כעת חורשים, כעת זורעים... כעת לא רואים כלום... אבל שור, אל תקח ללב... עוד לא הרבה זמן... בסה"כ עוד חצי שנה... 'בא יבא ברינה נושא אלומותיו...' אתה זורע אמנם בדמעה, אבל אתה עוד תשוב לכאן בחוויה מתקנת... עוד יהיה כאן ברינה יקצורו...

אז גם מי שזורע תבואה, גם הוא עוד רווה נחת... אבל מה קורה עם מי שנוטע חיי עולם??

מה קורה כשמדובר ביצחק ורבקה שעומדים כעת בשדה, והם לא זורעים ירקות, ולא תבואה, ואפילו לא עץ חרובים שעושה פירות לסוף שבעים שנה... גם זה לא... יצחק ורבקה נוטעים נצח... נוטעים את נצח ישראל... את בית המקדש השני ובעיקר שלישי...??

זה באמת לא קל!!! ובאמת ניתן לראות לאורך כל הדרך שזו העבודה של יצחק ורבקה, בניגוד לאברהם ויעקב שלכה"פ בסוף ימיהם זכו לראות נחת... אבל יצחק ורבקה גם בסוף ימיהם לא ראו... מעלימים את קבורתה של רבקה כדי שלא יקללו הבריות כרס שיצא ממנה עשיו, יצחק כהו עיניו בעשנם של נשות עשיו שהיו לו מורת רוח... יצחק ורבקה עדיין לא זוכים לראות את התוצאה... ולמה?? כי הם בשדה!!! בשדה זורעים... חופרים באדמה... מניחים שתילים רכים... נוטעים חיי עולם וזהו!! הולכים... לא עומדים עם יד על המותן ומחכים לתוצאות... יצחק ורבקה יודעים שהגינה האמיתית נמצאת שם בגן עדן, ואנחנו פה רק נוטעים, יצחק הוא העובד בשדה, רבקה היא כביכול צמד השוורים או יותר נכון האמא של צמד האחים ש... שלא כ"כ קל לחרוש איתם גם יחד... ממש חמר גמל... זה מושך לכאן וזה לכאן... וזהו!!! בזה מסתכם שנות חייהם של יצחק ורבקה,

אפילו אנחנו לא יודעים כמעט כלום על יצחק... אנחנו רק יודעים שיש לו עסק עם חפירות, חופרים בארות... ליצחק יש עסקים עם השדה... אל תצפה להגיע לשדה ולראות משהו, זה לא משהו שרואים תוצאות כאן ועכשיו... אבל ימים יגידו וחקל תפוחין קדישין זה יצחק...

כלפי מה הדברים אמורים??

אשתף אותך בנימה אישית: כאן בארץ ישראל, אחת לכמה זמן יש בחירות, ומטבע הדברים יש מתח וסקרנות, ובתוך עמי אנוכי יושבת... בדרך כלל מסקרן אותי התוצאות... יותר נכון אני מקווה ומצפה שהתוצאות יהיו טובות ולא פחות טובות... ומשום מה הפעם?!? הפעם התוצאות כמעט ולא עניינו אותי... לא לקחתי את זה ללב... לא לטוב ולא למוטב...

מה מתברר?? שהשנה פגשתי תוצאות מסוג אחר!!! קוראים לזה 'למוות תוצאות'!! אבא שלי ע"ה היה צדיק, עובד ה', וציפיתי שבמבחן התוצאה יהיה לו טוב... סו"ס אנחנו מתפללים 'ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת', וגם אם עדיין לא הגיע, אבל לפחות בתוצאה הסופית... לפחות אז יהיה טוב... והנה ביום מר ונמהר הגיע התוצאה הסופית, החברא קדישא מרים את הטלית ואני רואה את אבי הריני כפרת משכבו, ומה אני רואה אותו? מת!! אני הולך אחרי המיטה בבית קברות, ומה אני רואה במבחן התוצאה?? שמכניסים אותו אלי קבר!! למוות תוצאות!!! לעת מצא זו קבורה... ולרגע אחד קטן נשאלה השאלה: זו תורה וזו שכרה?? מה... זהו?? זה מבחן התוצאה? ואת התשובה מיד עניתי לעצמי: כנראה... כנראה שאת התוצאות לא רואים כאן!!

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

מה פֹּה כך מצחיק כיצחק???

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על יצחק אבינו!!! יצחק נקרא על שם הצחוק... הפעמים היחידות שאנחנו מוצאים בתורה את המושג צחוק (במובן החיובי) זה תמיד סביב יצחק אבינו... ויפול אברהם על פניו <u>ויצחק</u>, ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יוולד?? <u>ותצחק</u> שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי.. <u>צחוק</u> עשה לי אלוקים כל השומע יצחק לי...

השאלה היא: מה כ"כ מצחיק ביצחק?? מה גורם לכולם לצחוק סביבו?? בפרט שכולנו יודעים שיצחק אבינו הוא עמוד הדין והגבורה... למה דווקא אצלו יש הכי הרבה צחוק??

<u>**והתשובה היא כך:**</u> יש כלל ברור: כל פרץ של צחוק הוא התגובה הטבעית לשבירת מוסכמות!!! כשאני הולך לתומי ברחוב... הכל שגרה אפרורית... יש לי את המסלול שלי, ולך את המסלול שלך... ופתאום מגיח לנו בהפתעה גמורה רכב של נ נח עם בוקסות ואנשים רוקדים על הגג של הרכב, המחזה הזה גורם לנו להתפוצץ מצחוק... למה??

כי זה שובר שגרה!!! המחזה הזה מאוד נוגד את כל ההולך ילך כעת ברחוב... כולם ממהרים... כולם מסודרים, כל אחד צועד במסלול חיים שלו... ופתאום מגיע כזה רכב מבולגן, ועם קולות מוזרים וצחוק מתגלגל... זה בבת אחת שובר לנו את כל המוסכמות ואת כל השגרה וזה גורם לנו לפרץ צחוק... ואגב: מי היחיד פה שלא צוחק?? מי היחיד פה בינינו ששום דבר פה לא מצחיק אותו? הנ נח בעצמו שרוקד... כי אצלו כל המחזה הזה הוא בכלל לא שובר שגרה, הוא השגרה בעצמו... זה אולי מצחיק אחרים, אבל אותו שום דבר לא מצליח להצחיק... (הדבר היחיד שאולי יכול להצחיק אותו זה השגרה בעצמה)

<u>תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים??</u>

לאברהם אבינו אין שום ציפיות מה'!!! הוא עובד את ה' רק מאהבה... הוא בוחר בה' רק בגלל שאיכפת לי מה'... הוא מעולם לא בנה על משכורת... לא ציפה לשום הטבות וגמולים... ופתאום הקב"ה מופיע ואומר לאברהם: 'אנוכי מגן לך, שכרך הרבה מאוד', אברהם מתחיל לצחוק... מבחינתו של אברהם יש פה שבירת מוסכמות... מי דיבר על זה בכלל... מאיפה זה בא לי?? אני כעת באמצע לעבוד את ה'!!! לרגע אחד לא חשבתי שאמור לקרות איזה משהו, ופתאום הקב"ה מגיע עם כזה רעיון מפתיע... זה גורם לאברהם לצחוק...

כשהקב"ה אומר לאברהם 'שרי אשתך... וברכתי אותה וגם נתתי לך ממנה בן', מה התגובה של אברהם?? ויפול על פניו ויצחק... הבשורה הזו מאוד מצחיקה את אברהם!! ולמה?? כי מי דיבר על זה... אף פעם לא בניתי על זה... מבחינתי זו שינוי תכנית לכל דבר...

נו... מה עונה הקב"ה לאברהם??

אז כן!!! דווקא בגלל הצחוק הזה!! דווקא בגלל שזה כ"כ מצחיק אותך... לכן וקראת את שמו יצחק!!! מה פירוש?? תאר לעצמך יהודי שמשך עשרות שנים עובד ה' בנאמנות, ותכל'ס אין לו ילדים... וככה במשך שנים רבות... ושלא תבין: הקב"ה הבטיח לו כבר עשר פעמים שהוא יתן לו ילד... ואותו יהודי מחכה וממתין בחוסר סבלנות... נו... מה קורה רבש"ע? הבטחת, אז למה אתה לא מקיים?? ואז.. אחרי המון המון שנים סוף סוף הרבש"ע 'נזכר' לפרוע את החוב... סו"ס וה' פקד את שרה כאשר אמר... האם זה מצחיק???

ממש לא!!! זה בעיקר מתסכל... כמה זמן הייתי צריך לחכות שה' יקיים את הבטחתו... כמה פעמים כבר התחלתי לשמוח... אמרתי, הנה זה מגיע, ושוב פעם התאכזבתי ושוב... ודי... אני כבר עייף מלהמתין... ואז ברגע שסו"ס זה כן הגיע, זה אולי מרגש... אבל ממש ממש לא מצחיק, אין פה שום סממן של הפתעה ושבירת מוסכמות... אדרבה, זה תקציב שכבר היה אמור להשתחרר ממזמן ורק הוקפא והתעכב כל הזמן מסיבות 'לא ברורות'...

ככה היה נראה כל יצור אנוש אחר בסיטואציה שכזו, חוץ מאברהם... אבל אברהם ? ! ? ומצאת את לבבו נאמן לפניך!!! אצל אברהם יש מגמה ברורה: אני פה למענו ית' ללא תנאים... הזכות שיש לי להיות הבן זוג של ה' היא די והותר לי... יותר מזה אין לי שום ציפיות... ואם יום אחד ה' מבשר לי ש'אבל שרה אשתך יולדת לך בן', לא נותר לי אלא לצחוק... זה בשבילי שינוי תכנית לכל דבר!!

תבין: כל יהודי שיום אחד ה' מבשר לו בשורה טובה... ה' מביא לו ישועה... התגובה הטבעית היא: מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי, כוס ישועות אשא.. נדרי לה' אשלם... אבל אברהם?!? אין!!! אין לו מה להשיב לה'!!! אין לו 'איפה לדחוף', הוא כבר עושה הכל... את מה שרק אפשר לעשות, הוא עושה בלאו הכי, לא נותר לו אלא לצחוק... זה כביכול נכנס לו לתוך עבודת ה'... יצחק 'הזה' לא נמצא אצלו בכלל בלו"ז...

אומר הקב"ה: הצחוק הזה הוא המהות של יצחק!!! הוא גופא הורתו ולידתו של יצחק...

מי שעובד את ה' עד כדי כך ללא תנאים, עד כדי הפתעה מוחלטת לקבל משהו מה', איתו ה' כורת ברית ונשבע לו, 'ואת בריתי אקים את יצחק,' וגם זה יתקיים ללא שום תנאים...

<u>מצינו באברהם דבר פלא:</u> בברית בין הבתרים, ה' מבטיח לאברהם לא ירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא ירשך... ואז כתוב: ויוצא אותו החוצה, ויאמר לו: ספור את הכוכבים, אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו כה יהיה זרעך... מובא במדרש: שעד אותו יום אברהם אבינו האמין בכוחות השמים, והוא טען לה': ראיתי באיצטגנינות שאני לא יכול ללדת.. (כמו שכתוב 'מי העיר ממזרח יקראהו צדק לרגלו, שנברא במזל צדק ללא בנים) ואז במעמד הזה, ה' כביכול הוציא את אברהם והראה לו שהוא מחוץ למזל... ואז כתוב 'והאמין בה' ויחשבה לו צדקה',

וזה תמוה מאוד: שכביכול נשמע שעד אותו יום אברהם היה מאמין במזלות ובאיצטגנינות!!! ורק כשה' הוציא אותו והראה לו במוחשיות שהוא מעל המזל, רק אז הוא התחיל להאמין בה' שהוא כל יכול... ובינינו: זה לא נשמע כ"כ טוב... וכי יעלה על הדעת שעד היום אברהם לא לגמרי האמין בה'??? וכי עד עכשיו הוא האמין

המשך בעמ' הבא

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

המשפט הזה לא היה חדש לי, תמיד ידעתי את זה, אבל הפעם פגשתי את זה במוחשי!!! ואז הפנמתי שעם כל הרצון הטוב לסיפורים היפים על תוצאות בשטח, בסוף בסוף התוצאות הם לא כאן, ממילא כששוב הגיעו הבחירות, ושוב כולם במתח מה תהיה התוצאה... לי זה כבר עבר... נו... ונגיד שהתוצאה תהיה מאוד מאוד מרנינה?? נניח שיהיה 25 ח"כ יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו מדינת הציונים?? נו... זו התוצאה?? וכי הם לא יצטרכו ללחך את העפר יום אחד? וכי לא נצטרך להאמין בה' ש'מקיים אמונתו לשיני עפר', וכי מה זה הראש הקטן הזה??

בקיצור: היכתה בי התובנה הבהירה, שתוצאות ? ! ? אל תצפה לראות כאן... חבל על המאמץ... גם אם תראה תוצאות, הם מאוד מאוד עלובות...

את זה יצחק ורבקה מנחילים לנו!! אם אתה באמת רוצה לנטוע נצח ולא לנטוע תותים, אם אתה באמת רוצה לזרוע חיי עולם ולא לזרוע עגבניות ומלפפונים... אם ככה, אין ברירה, אתה חייב לקחת נשימה... ובעיקר לקחת בחשבון שיש תוצאות שאנחנו אף פעם לא נראה כאן... יתכן ואנחנו נמשיך לאורך כל החיים לעבוד בנתוני שדה... מי שזה לא מתאים לו יכול ללכת לאברהם... אברהם יראה לו הר... יעקב יראה לו בית... אבל אצל יצחק זה ישאר בנתוני שדה...

לדוגמא: קח את כל היהודים שחיו כאן לאורך ה-1800 שנים האחרונות, מדובר ביהודים שהתפללו שלוש תפילות!! ואם זה במנין אז גם שתי חזרות הש"ץ מידי יום, ובכל תפילה מחדש הם התפללו ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ובכל תפילה הם אמרו בלשון הווה: המחזיר שכינתו לציון!!! הם לא רק התפללו שזה יקרה, הם גם הכריזו שזה קורה... וכך יהודים התפללו במשך 1800 שנה... נו... ומה יצא מזה???

התשובה היא: שדה!!!! בשדה הזו יש אינספור נטיעות של תפילות... של מאמין בחי עולמים וזורע... יש בשדה הזו כל מיני שאיפות רוחניות שמעולם לא התגשמו... קבורים שם כל מיני נשמות שלא זכו להיות בר קיימא, שתולים ונטועים שם מעשים טובים שכלפי חוץ נראה שהם שקעו בתהום הנשיה... כן... אחד הדברים שמאוד קשה לעכל אותם, זה לראות יהודים מבוגרים שכשהם היו במיטבם הם עשו גדולות ונצורות, אבל מאז חלפו שנים, והזמן עשה את שלו, אף אחד לא יודע, אף אחד לא זוכר... דור הולך ודור בא... ואותו הישיש כאוב... קינדרלאך, אתם יודעים כמה השקעתי כאן?? אתם יודעים מי נטע כאן כשהייתה כאן שממה רוחנית, אז כן, זה גם אחד מהשתלים שקבורים באותה שדה... ואנא, אל תצפה להפתעות, אם תגיע לשדה של יצחק, גם עכשיו לא בטוח שהיא תרשים במיוחד... אבל יצחק יודע לעבוד בשדה, להיות הגנן של גן עדן ולהפנים ולקחת בחשבון שישנם דברים שכאן אף אחד לא ידע מה עשית... אפילו בלוויה של רבקה אף אחד לא יזכור שיש לה יעקב, והכל בסדר... בשביל זה ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו, וחיי עולם נטע בתוכנו.

המשך מעמ' קודם

במזל?? זה הרי לא הגיוני...

אלא הביאור בזה הוא כך:

פשוט וברור שתמיד אברהם אבינו האמין בה' וה' למעלה מהמזל ולא יפלא ממנו דבר...

רק מה?? זה לא סתירה לרגע... שאברהם נצמד לנתון היבש!!! והיות והנתון היבש מספר שהקב"ה מיקם את אברהם במזל כזה שלא אמור להיות לו ילדים... אז אברהם יודע שזו המשימה שלו בעבודת ה'... אה... הרי הקב"ה מעל המזל?

נכון... מה זה קשור אחד לשני, ה' שהוא מעל המזל החליט למקם אותי במשבצת הזו!!! הקב"ה גם יכול להחיות מתים... וכי זו סתירה שהוא גם ממית?? וכי בגלל שה' יכול להחיות מתים... לכן מי שמת לא צריך לקבור אותו?? זה לא סתירה!!! יש מה שה' יכול לעשות!!! ויש מה שה' רוצה שאני אעשה!!! ה' יכול להחיות את המת... ובאותה מידה הוא רוצה שאתה תקבור את המת... ה' יכול לתת לי ילד, אבל גזרה חכמתו ית' שלא יהיה לי!!!

כשכתוב שאברהם עד אותו היום היה נתון תחת המזל, אין הכוונה שהוא לא האמין שה' מעל המזל... לא!! אדרבה... ה' בוודאי כל יכול... ואם בכל זאת ה' בחר להציב אותי במשבצת מסוימת במזל... אז אני שלם עם ה' בזה!!! אברהם מסתכל באצטגנינות ממקום של קריאת נתוני שטח... מוטל עלי להבין מה תכנית העבודה שלי מול ה', ולכן אני בודק אובייקטיבית איזה מזל ה' ברר לי לחלקי, ואני מקבל את ה' וממליך אותו במקום הזה...

אלא שכאן מגיע השלב שה' מוציא את אברהם החוצה... מעלה אותו מהמזל... ואז הקב"ה אומר לו: זהו!!! מהיום אין לך מזל!!! מהיום המזל הוא לא אינדיקציה... המזל משקר בנתוני האמת שלך... כלומר: זו פניה שיכולה להגיע רק מצד ה'!! כי אברהם מצידו מוכן להמשיך לצחוק... להמשיך לעבוד מאהבה ולא לבנות אף פעם על שכר... להמשיך להיצמד לנתוני השטח כמות שהם... אלו הם הנתונים שה' העמיד לנו ומשם לעבוד את ה'!!

והקב"ה הוא זה שאמר לאברהם די!! זהו!!! מהיום המזל כבר לא מספק נתונים בזמן אמת... הנתונים של יהודי כבר לא מותאמים לתנאי השטח אלא מתעדכנים כל הזמן בהתאם לדינמיקה של מערכת הייחסים בינינו... ואכן אברהם מקבל את השינוי בגישה... 'והאמין בה' ויחשבה לו צדקה', ואכן מכאן ואילך אברהם מתחיל להתפלל... עודנו עומד לפני ה'!! עד אז אברהם לא מנסה לשנות תכניות של הרבש"ע... מה פירוש... ה' נותן תכנית עבודה ואני אמור לעבוד אותו לפי הנתונים!!! אבל מכאן ואילך ה' מגלה לאברהם שלא!! הנתונים שלך משתנים בהתאם לדינמיקה שבינינו... כן, יתכן שהיום בבוקר נתוני השטח אמרו שפחות מחמשים צדיקים אין על מה לדבר להציל את סדום... ככה המזל החליט הבוקר!! אבל במשך היום נתוני השטח השתנו וכבר עשרה צדיקים מספיקים כדי להציל את סדום... איך המזל הזה השתנה?? דיברנו על זה!!! התקדמנו למקום הזה...

אתמול נתוני השטח אמרו שהמצב עגום... ויתכן שהיה צריך לפעול בהתאם לנתוני השטח, אבל במקביל עמדת והתפללת... ויתכן שנתוני השטח התעדכנו מאז!!!

<u>תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???</u>

ישנם יהודים יראים ושלימים שיש להם הסתייגות רוחנית ללכת ולטפל בבעיות או לאבחן אותם... הם מרגישים בזה סוג של בגידה בה' או חולשה באמונה!!! ניקח בתור מדגם: זוג שממתינים לילדים... חלפו שנתיים ועדיין לא נפקדו... הכל בסדר... הם עדיין רגועים... הם כל הזמן משתדלים להתמלאות באמונה ובטחון בה' שהבשורה תבא... ואז מגיע השלב ששניהם מבינים שאולי צריך ללכת לרופא... לא משהו מיוחד... בסה"כ מינימום של חובת השתדלות...

אבל לא!!! הם נרתעים!!! ומה בעיקר מרתיע אותם? שהם מרגישים בזה נסיגה רוחנית... מה פירוש?? עד עכשיו הרי מה החזיק אותנו? האמונה והבטחון בה'... גם כשהגיעו רגעים קשים תמיד נאחזנו באמונה ובטחון... אז מה קרה עכשיו?? אה... בגלל שחלפו שנתיים... אז מה... אז פג תוקף הבטחון?? כלומר: בורא עולם, נתנו בך אימון במשך שנתיים... ציפינו ש'תעשה את העבודה', וכעת שאתה כביכול מתעכב, אז אנחנו כביכול מחפשים לעקוף אותך... זו התחושה!! התחושה הזו גורמת אחד מהשתים... או לא ללכת לרופא... או כן ללכת לרופא אבל להרגיש כמו קין... 'ויצא קין מלפני ה', כגונב דעת עליונה... תחושה שכאילו אנחנו גונבים מאחורי הגב של ה'. בקשנו ממנו... והוא לא ענה, אז אנחנו מנסים מכיוון אחר...

<u>אבל לא!!! זה לא נכון!!! ממש לא!!!</u>

צריך לדעת שנכון שהקב"ה הוא 'עושה את העבודה' והכל ממנו יתברך, אבל חוץ מזה!!! חוץ מזה שה' עושה את העבודה!!! ה' רוצה גם ממני עבודה!!!! ואיך אני אדע מהי העבודה שמוטלת עליי? בשביל זה צריך לדעת נתוני שטח!!! איך לומדים נתוני שטח?? הולכים לאצטגנינות... מה פירוש?? הולכים לאיש המקצוע שמבין בתחום... ולפי נתוני השטח הוא יתן לנו את הנתונים ולפי זה נבין מה רצון ה'... מה המגרש שה' זימן לנו... והיה: אם האצטגנין יגיד לנו שהכל בסדר ושום דבר לא צריך לעשות... אז יופי!!! אנחנו יודעים שה' רוצה שנמשיך לבטוח בו... שלא נעשה שום דבר...

ומאידך: אם האצטגנין יאמר שצריך התערבות רפואית מסוימת... אז הנה... אנחנו יודעים שה' רוצה מאיתנו את העבודה הזו!!! זה בכלל בכלל לא סתירה שה' עושה את העבודה, אז מה וה' עושה את העבודה, לכן הוא לא רוצה מאיתנו עבודה???

וכי בגלל שפרנסה מגיע משמים... לכן מי שאין לו נר חנוכה, מותר לו לשבת בחיבוק ידיים??

לא!!! הוא צריך לשאול על הפתחים ולוקח שמן להדליק... זה שה' שולח פרנסה!!! זה לא סתירה שה' גם שולח תפקידים!!! ומי שה' לא נתן לו פרנסה, זה לא סתירה שה' נתן לו תפקיד לשאול על הפתחים לנר חנוכה, ותפקיד של מי שה' עיכב אותו בילדים או בשידוך, שיתכן והוא צריך לעשות כך וכך השתדלות ולעשות את זה ממקום של עבודת ה'...

רק מה??? מה יקרה אם האצטגנין יגיד שאין שום סיכוי?? אוהו... פה!!! פה אני אגיד לאצטגנין... מצטער מאוד... בפעם האחרונה שאברהם דרש באצטגנינות והתברר שאין לו ילדים, ה' הוציא אותו החוצה מהמזל והראה לו שהוא מחוץ למזל... התפקיד שלך האצטגנין זה לתת לי הערכת מצב מה ה' רוצה שאני אעשה, אבל לא להגיד לי במקום ה' מה יקרה... זה לא!!! זה מה שהתחדש באותו מעמד ש'ויוצא אותו החוצה'.

אברהם לא חזר בתשובה שהוא שאל באיצטגנין... הוא לא ראה בזה חסרון באמונה!! הוא ראה בזה תכנית עבודה ולו"ז מה ה' רוצה ממני... ישנם לצערנו אנשים שיש להם שיעורי בית מאוד ברורים מה ה' רוצה שהם יעשו... אבל יש להם קלף מיקוח חמקמק שנקרא אמונה ובטחון... אני לא מנסה להתחכם... לא מנסה לשנות את התכניות של הרבש"ע...

אז זהו!!! שאם ככה, אז אולי תגיד את זה גם בתפילין...?? אם יום אחד התפילין שלך יפסלו, או יאבדו, וידרש ממך להתחיל להתרוצץ ולחפש תפילין חילופיות... האם גם שם תגיד... מי אני שאשנה את התכניות של הרבש"ע?? הרי אם נעלמו לי התפילין, כנראה שזה רצון ה'... אז למה שאני אתנגד בכח לרצון ה'? ה' כנראה רוצה אותי בלי תפילין??

אה... כולנו מבינים שזה עקום!!! ולמה זה עקום??

כי כל אחד מבין שאם גזרה חכמתו ית' והתפילין שלי ח"ו נעלמו... זה לא בגלל שה' רצה שמהיום לא יהיו לי תפילין!!! ברור שלא!!! אז מה כן?? אדרבה... ה' רצה משום מה שאני שוב פעם אקנה תפילין... זה מאוד ברור לנו!!! ולמה? כי ברור לנו שה' ממשיך לרצות אותי מניח תפילין ולא מפסיק... אז על אותו משקל בדיוק!!!

אם ה' רוצה אותי עובד אותו 'בשמחה ובטוב לבב וברוב כל', ומשום מה... לאחרונה עובר עלי משהו ואני לא שמח... לא טוב לי... מרגיש נטיה לדכדוך ולדכאון... נו... מה זה?? אולי ה' רוצה אותי בדכאון??? ברור שלא!!! אז מה כן?? ה' רוצה שאני אדאג ליציבות הנפשית שלי... אז צריך ללכת לאיש מקצוע... וממש ממש לא להרגיש שיש בזה נסיגה רוחנית... כי אדרבה... אני הולך לאיש מקצוע לא במקום ה', אלא בשביל שיגיד לי איזה מגרש עבודה ה' מזמין לי.

נסיים במה שהתחלנו: שני אנשים נושעו לבסוף!! אחד נאנח אנחה כבידה... סו"ס נגמר הסיוט, סו"ס הפשירו את כל התקציבים המוקפאים, סו"ס כבר לא מתנכלים ללומדי התורה... אבל השני פרץ בצחוק... הישועה ממש מילאה אותו בשחוק... ולמה?? כי הוא אף פעם לא בנה שזה הולך להיות קל... אף פעם הוא לא פיתח ציפיות, ה' עשה כי צריך לעשות, ואז כשהגיעה הישועה 'ויפול על פניו ויצחק', אברהם אבינו לא גמר לצחוק כל שנותיו של יצחק, מה אתה חושב שאברהם עשה כשהוא חזר מהר המוריה?? הוא שחק!!! הנה יצחק, הוא איתי... מי פילל ומי מיללו... הייתי בטוח שלא... מי יתן ויקוים בנו הפסוק: אז ימלא שחוק פינו.